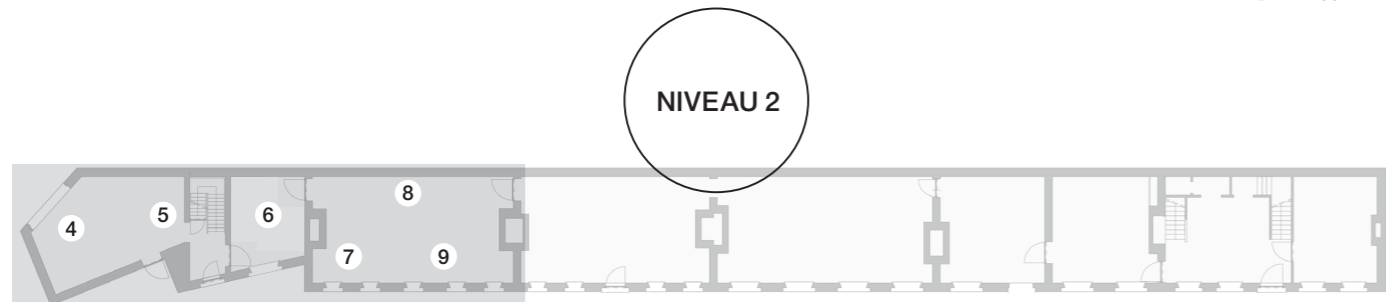
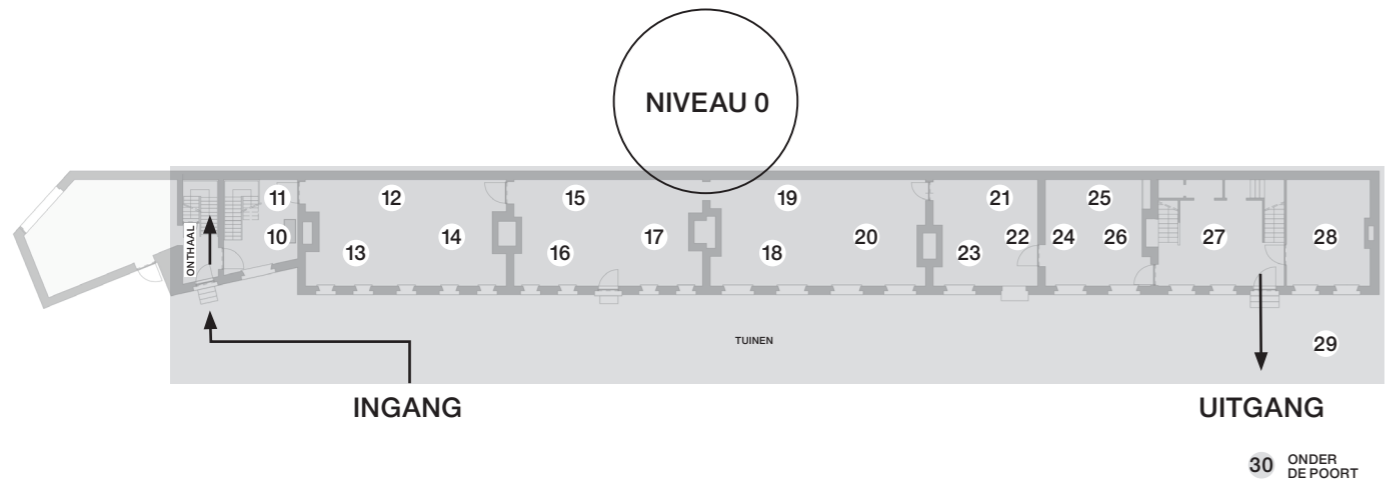




ZAAL-
FOLDER

Oooh. Back to normal?

“... in deze crisis is er geen
onmiddellijke oplossing. We gaan
wat er overblijft moeten aanpakken,
en alles opnieuw moeten uitvinden
zodra het virus onder controle is.”
Lidewij Edelkoort in Dezeen



*Oooh is een project van Kunstwerkt in samenwerking met Network Aalst, Stichting Lisberg en Z33.
Met steun van de Vlaamse Overheid.*

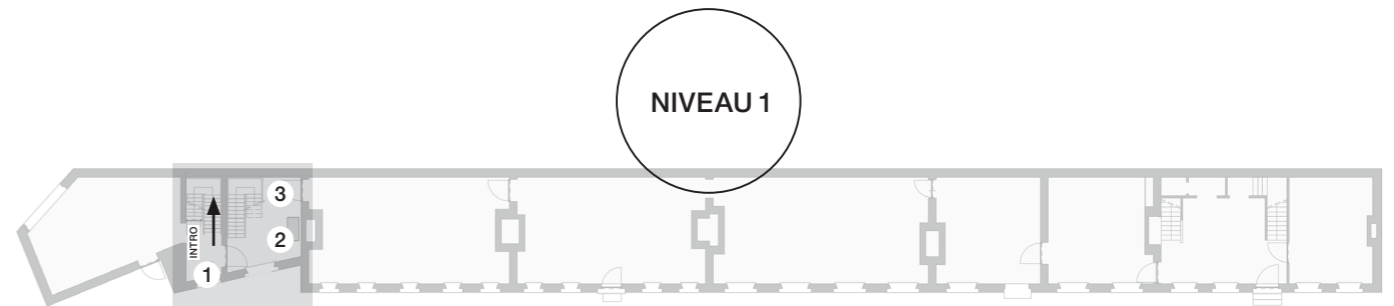
*Voor meer informatie over de kunstenaars in deze tentoonstelling, scan deze QR code.
Curator Z33: Annelies Thoelens*

Oooh is een groepstentoonstelling met befoetvol werk van zowel professionele als niet-professionele kunstenaars. De werken werden geselecteerd uit een open oproep van KunstWerk't waarop maar liefst 990 inzendingen volgden. In Stichting Lisberg ontdek je van 7 juli t.e.m. 20 september 2020 werk van 66 geselecteerde kunstenaars. Network Aalst ontvangt van 3 oktober t.e.m. 6 december hun selectie kunstwerken in huis.

De tentoonstelling focust op het collectief vormgeven aan het nieuwe normaal. De werken tonen een blik op de schijnbaar normale wereld rondom ons, de schoonheid van het alledaagse, en de banaliteit van verwondering in het leven van alledag. We kijken via de blik van de kunstenaar naar het door hen als normaal gepercipieerde leven. Andere kunstenaars stellen in vraag wat normaal eigenlijk kan betekenen, of het concept eigenlijk wel bestaat, of we het wel nodig hebben, en hoe normen en waarden tot stand komen in onze huidige diverse maatschappij. Ze leggen onzichtbare systemen bloot, en stellen hun onderliggende normerende mechanismes aan de kaak. Tenslotte bieden de werken in de tentoonstelling speculatieve en nieuwe scenario's voor een alternatieve toekomst. Ze bouwen letterlijk en figuurlijk een nieuwe wereld via hun artistieke praktijk. Hoe kunnen en willen we samen ons normaal veranderen? Wie willen we zijn?

Oooh. Back to Normal? stelt zich de vraag of de vloedgolf aan acties, emoties en maatregelen die ons leven tijdens het voorjaar tijdelijk hebben veranderd, ook een permanente indruk kunnen nalaten op de wereld: Kunstenaars zijn meesters in verwondering: ze verruimen, vernieuwen of veranderen onze blik op de wereld rondom ons. Hoe gaan we samen verder in een wereld die dermate is veranderd, maar toch volledig hetzelfde is gebleven? Willen we leven in een maatschappij die evolueert van de ene dwingende norm naar de andere, ook al is hij "nieuw"?

Lidewij Edelkoort sprak begin maart profetsche woorden. Ze voorspelde de ontwikkeling van een "nieuw normaal" na de corona-pandemie. Momenteel is de term inderdaad niet meer uit het publieke debat weg te denken. We aanvaarden ondertussen dat een nieuwe realiteit voor een langere periode ons leven zal bepalen, zelfs na het ophoffen van alle maatregelen. Maar wat is het nieuwe normaal? Of liever, wat zou het kunnen zijn? En waren we er inmiddels achter wat het oude normaal eigenlijk was? Bestaat er wel zoiets als normaal?



NIVEAU 1

1. Gurt Swanenberg, *Commodity Fetishism/French Fries*
2. Ann Vandenberg, *Urban Dance*
3. Thomas Willemen, *Springblok*

NIVEAU 2

4. Xavier De Graeve, *9 fragmenten, 2:24'*
5. Dora Benyo, *Intermission, 9:45'*
6. Adriaan Van Leuven, *Bric-à-Brac with 20 mm Dots*
7. Oscar Van Geertruyden, *Dopjes*
8. Ria Delaere, *Home*
9. Iwert Bernakiewicz, *Oco*3/inner gardens*

NIVEAU 0

10. Koosje Schmeddes, *Woest, Praal, Bijster*
11. Judith Herman, *Soms leidt iets van niets naar iets, 30'*
12. Hein Ebersson, *We zijn niet bang genoeg - De Standaard zomer 2020 (selectie)*
13. Wim De Bie, *Archeology*

14. A. De Causmaecker, *Tegel*
15. Frederik Vaes, *This is not fake news*
16. Johanna Martens, *MOH!*
17. Kinga Jaczewska, *Catching movement, 10'*
18. Trui Lemaitre en Luc Vandromme, *Welkom in het land van de Bourgondiërs*
19. Peter Chinitor / Zazourian, *Station Sint-Agatha-Berchem, 18.06.18: 12.56*
20. Matthias De Wolf, *'A Monster' The New Prometheus. Nr 03*
21. Judith Duchene, *Regular noises*
22. Tine Brandon, *Mijn Huis, Serie I & Serie II*
23. Filip Schrooyen, *Tank Man*
24. Kristof Malfait, *Untitled - uit de serie Future Remnants*
25. Alexia Janssens, *Beyond*
26. Jo De Kepper, *Schaakmat/offer*
27. Milan Gillard, *if-then*
28. Mark Swysen, *algorithmatrix of possibilities for post-anthropocene life*
29. Jac. Splinter, *Verkeerborden*
30. Sylvie Crutelle, *Almost there*



1. GURT SWANENBERG, *COMMODITY FETISHISM/FRENCH FRIES*

Dit werk is onderdeel van een reeks werken waarin de consumptiemaatschappij wordt voorgesteld als een nieuwe religie. De titel verwijst naar een manifest van Karl Marx. Het werk toont een product van een fastfoodketen als symbool voor onze samenleving waarin de obese mens overconsumeert en zijn omgeving vernietigt. Waarom wordt ongebreideld consumeren toch nog zo vaak als normaal beschouwd? Swanenberg gebruikt echte menselijke beenderen in dit werk om zijn kritiek kracht bij te zetten.

2. ANN VANDENBERGH, *URBAN DANCE*

Vandenbergh is gefascineerd door het spel van lijnen en kleuren in stad en natuur. Ze laat ons een schijnbaar chaotisch alledaags tafereel zien, en toont tegelijkertijd hoe strak onze handelingen soms kunnen zijn. De passanten zijn zich niet bewust van de gestructureerde patronen die zij vormen met hun gedrag. Het herhaalde ritme van gewone dingen krijgt door haar collage een poëtische vorm.

3. THOMAS WILLEMEN, *SPRINGBLOK*

Springblok is een springende vierkante blok. Willemen speelt met de vorm van de kubus als menselijk instrument om de wereld mee te ordenen, construeren en te begrijpen. De kubus is een stabiele en voorspelbare vorm die gebruikt wordt om te wereld mee te organiseren. Het vervaardigen van de vorm als een stuitend object, stelt de betekenis als structurerend element in vraag. In dit springend materiaal, wordt de kubus chaotisch en onbetrouwbaar. De kubus springt naar alle kanten, verandert van koers of botst helemaal niet ver. Het parcours dat de springende blok aflat, valt niet te voorspellen. Het materiaal duwt de geometrische vorm naar het irrationele. De interactieve presentatie geeft u de kans om een werk aan te kopen voor 2x 1 euro.



4. XAVIER DE GRAEVE, *9 FRAGMENTEN, 2:24'*

Deze film toont negen geïsoleerde scenes zoals die voorkomen tijdens een routineuze rit per tram of trein. We zien mensen middenin een actie omringd door een geminimaliseerde omgeving. Er is geen mogelijkheid om even te stoppen en de situatie nader te bekijken. We moeten snel proberen begrijpen wat we hebben gezien. De context is afwezig, wat de verhalen een intrigerend mysterie verleent. Toch gaat de poëzie hiervan aan ons vaak voorbij, wanneer we niet verder kijken dan het kleine scherm dat we vaak op armlengte vasthouden.

5. DORA BENYO, *INTERMISSION, 9:45'*

We doen allemaal onbewust performances tijdens onze schijnbaar normale handelingen doorheen de dag. Intermission toont zo een normale maar geënsceeneerde actie tijdens

de duur van het drinken van een biertje. Het voyeuristische aspect van het kijken naar mensen op sociale plekken is het uitgangspunt van deze film. Een koppel komt in een bar, zij bestellen een biertje en vertrekken nadat ze het hebben opgedronken. Ze hebben minimale communicatie en kijken door het raam naar buiten of op hun telefoons. Intermission bied een moment om ongestoord naar een koppel in een alledaagse situatie te kijken.

6. ADRIANA VAN LEUVEN, *BRIC-À-BRAC WITH 20 MM DOTS*

'Bric-à-Brac with 20 mm Dots' is een collectie van objecten met een stippenpatroon. Elke stip heeft een diameter van precies 20 mm. Objecten worden per toeval gevonden in winkels en openbare ruimtes. Van Leuven is gefascineerd door een wereld van gemeenschappelijke standaarden, meetsystemen en onbewuste dogma's. Hij stelt speculatief voor dat de 20 mm dots een toevallig resultaat zijn van een industriële wereld. Naast de verzameling in de tentoonstellingsruimte, kan de toeschouwer zich inbeelden hoe gelijkaardige objecten met polka stippen van dezelfde diameter die in de wereld verspreid zijn toch al deel uitmaken van de collectie. Hierdoor wordt de toeschouwer bewust van een grotere, onzichtbare wereld en een systeem dat zich buiten zijn gezichtsveld ontvouwd.

7. OSCAR VAN GEERTRUYDEN, *DOPJES*

Van Geertruyden verzamelde een jaar lang elke dag een object. Elke gevonden object wordt vergezeld van de datum, de locatie en een schets in een boekje. Het is een visueel dagboek van objecten waarmee we dagdagelijks in contact komen, en tegelijk een kritiek op de hoeveelheid materiaal dat ons omringt. Sommige objecten blijven extra bij omdat de functie onduidelijk is, hoewel schijnbaar alledaags en herkenbaar. In een vervoltraject worden objecten tien maal uitvergroot in klei.

8. RIA DELAERE, *HOME*

Delaere bouwt miniatuurinterieurs op schaal 1:12 in kijkkasten. Thema's komen uit het dagelijkse leven. We werpen een blik op een scene met bijzonder veel context, maar zonder uitgewerkt verhaal. Het thema ontrolt zich terwijl de kijkkast wordt bekeken. Ze roepen herinneringen op, prikkelen de fantasie, bouwen een droomwereld uit en zetten aan het denken. Wat is er hier gebeurd achter deze muren? Welk verhaal leest de kijker in de scene?

9. IWERT BERNAKIEWICZ, *OCO*3/ INNER GARDENS*

De inner gardens serie toont de volkstuinten tussen de Banneux-wijk en de voormalige Philips-site in Hasselt. Bernakiewicz is gefascineerd door schoonheid, subtiliteit en kwetsbaarheid in het gewone en het toevallige. De volkstuinten zijn geprangd, bijna verborgen, tussen een arbeiderswijk en voormalige industriële site. Tegen een achtergrond van postindustrieel kunstlicht krijgt de plek een onwerkelijke sfeer, bijna buitenaards. De tuinen worden het symbool van een geestelijke en lichamelijke ontspanning, een ontsnapping uit het alledaagse, en van een refuge van tuinvlijt tussen wonen en werken in.



10. KOOSJE SCHMEDDES, *WOEST, PRAAL, BIJSTER*

Woest, Praal, Bijster is een interactief werk bestaande uit drie identiek zwarte boxen aan de muur met een spionnetje en een messing bordje. Het nodigt uit om met andere ogen naar jezelf en het bezoeken van een tentoonstelling te kijken. Laat je normen varen en teken een gezicht op je vinger. Deze actie in een museumruimte krijgt een surreële en spottende ondertoon. De toeschouwer vervreemdt van het autonome personage en wordt kortstondig een buitenstaander van zijn eigen lichaam.

11. JUDITH HERMAN, *SOMS LEIDT IETS VAN NIETS NAAR IETS, 30'*

Herman ontdekte dat in “niets” altijd “iets” aanwezig is. Het raam staat open, de wind waait door de kamer, de tijd verstrijkt. Wanneer de vlam het papier raakt, wordt het een hoopje as. Maar nooit niets. In deze vertelling wordt de materialiteit van het papier door de projectie van de vlam nog extra benadrukt. Het papier wordt niet verteerd, en toch maakt iets niets mogelijk. Herman maakt een audiovisueel werk dat ons doet herinneren aan de onmogelijkheid van het bestaan van “niets”. Niets kan van deze aarde verdwijnen, het neemt enkel een andere vorm aan.

12. HEIN EBERSON, *WE ZIJN NIET BANG GENOEG - DE STANDAARD ZOMER 2020 (SELECTIE)*

Reizen, en eigenlijk al het “normaal” sociaal contact, staat in deze Corona-tijden onder druk. Hoe kunnen we toch nog leren van en over andere landen en culturen? Hoe kunnen we toch nog elkaar ontmoeten? Zes dagen per week reflecteren kranten op veelzijdige wijze op onze gemeenschap. Eberson fietste tijdens de zomer van 2020 regelmatig naar het station van ‘s-Hertogenbosch. Niet om er de trein te nemen, om er in de krantenkiosk de Belgische De Standaard te kopen. Zes dagen per week maakte Eberson van iedere krant een werk. Dit werk is een monument voor tijdelijkheid en vergankelijkheid, en voor buitengewone menselijke ontmoetingen in tijden van het “nieuwe normaal”.

13. WIM DE BIE, *ARCHEOLOGY*

'Archeology' toont een koffertje vol met archeologische vondsten. Sommige intact, sommige beschadigd. Soms resten er zelfs maar enkele scherven. Bestaan de vindplaatsen wel echt? Maar een nauwkeurige studie van de labels maakt meteen duidelijk dat dit niet zo is. Het werk zet de kijker op het verkeerde been. Het stelt vragen over de authenticiteit van de objecten, die zich verhullen als kostbaar en historisch waardevol. Hoe gaan we om met waardevolle objecten? En maakt dergelijke voorkeursbehandeling het schijnbaar waardeloze opeens wel de moeite waard?

14. A. DE CAUSMAECKER, *TEGEL*

De Causmaecker is gefascineerd door ondergronden en vloeren. Ze schroeft haar kopieertoestel open, legt het ondersteboven op de grond, en neemt kopieën om de patronen in kaart te brengen. Ze breekt ook tegels uit om er werk mee te maken, bijvoorbeeld in 2018 in haar atelier in de Violierstraat in Gent. Het begijnhof wordt na het einde van deze tentoonstelling gerenoveerd. Uitbreken van de tegels kan niet, maar in de kelder werd een antieke kist met oude tegels vanuit het gehele complex gevonden. De Causmaecker gaat ermee aan de slag. Dit is een work in progress.

15. FREDERIK VAES, *THIS IS NOT FAKE NEWS*

De Amerikaanse president stuurt tweets de wereld in waarvan we weten dat ze gelogen zijn. Het lijkt het nieuwe normaal te zijn geworden. De verantwoordiging en het gevoel van onrechtvaardigheid hierover is voor Vaes een vertrekbasis voor artistiek werk. Zijn de basisbeginselen van onze Westerse samenleving aan een update toe? Als onze waarheid gebaseerd is op een leugen, dan is het moeilijk om eerlijk naar maatschappelijke problemen te kijken. Kunnen we verder op deze manier als fictie (schijnbaar) kritiekloos feit kan worden?

16. JOHANNA MARTENS, *MOH!*

Martens wil met dit werk het debat aanzwengelen over het gebruik en misbruik van huisdieren voor onze menselijke, vaak romantische, sensuele en emotionele behoeften. Onze relatie met de dieren in ons huis is zelden gebaseerd op volledige wederkerigheid. In een speculatief ontwerp stelt ze alternatieven voor. De gevulde konijnenpelsen geven emotioneel comfort, en zijn even zacht. Ze behoeven bovendien geen dagelijkse verschoning en eten. De toeschouwer mag de objecten aaien.

17. KINGA JACZEWSKA, *CATCHING MOVEMENT, 10'*

We leven in een tijd waarin alles en iedereen meedogenloos strijdt om aandacht. We worden constant overspoeld met nieuwere, intensere of levendigere gebeurtenissen die slechts een korte tijd duren. ‘Catching movement’ is een audiovisueel werk dat aandacht wil vragen voor dagelijkse gebeurtenissen die aan onze aandacht ontsnappen in onze chaotische tijd. Een dergelijke blootstelling is voor Jaczewska een manier om de kijker vertrouwd te maken met activiteiten van een andere intensiteit en tijd. Ze vergroot het alledaagse, en stelt onze perceptie ervan in vraag.

18. TRUI LEMAITRE EN LUC VANDROMME, *WELKOM IN HET LAND VAN DE BOURGONDIËRS*

Allemaal worden we geboren op een bepaalde plek op aarde. Die plaats wordt gekleurd door een eigen geschiedenis, tradities, rituelen en religie. Ze bepaalt onze norm. De plaatselijke cultuur wordt ons met de paplepel meegegeven. We ‘eten’ onze opvoeding, uit het bord dat ons wordt voorgeschoteld. Wat doen we als er onverwachte zaken op ons bord komen? De installatie bestaat uit borden uit 1963, het geboortejaar van Lemaitre.

19. PETER CHINITOR / ZAZOURIAN, *STATION SINT-AGATHA-BERCHEM, 18.06.18: 12.56*

PCZ baseert zich op het werk van Magnum-fotograaf John Vink dat als dwingend programma wordt gebruikt voor een nieuwe reeks. Hij hecht belang aan het documenteren van deze ‘normale’ plekken op de rafelzone tussen utilitaire architectuur en infrastructuur. In tegenstelling tot monumenten of landmarks zijn dergelijke plaatsen meestal geen lang leven beschoren, en krijgen ze zelden het statuut van beschermd erfgoed. Foto's die dit vastleggen, zonder het wegkadreren van 'storende' elementen, zoals voertuigen, reclamepanelen en infrastructuur geven een adequate indruk van het heersende straatbeeld en onze maatschappij. Heeft een banale, niet memorabele plek ooit bestaan als ze nooit is gearchiveerd of gedocumenteerd?

20. MATTHIAS DE WOLF, *'A MONSTER' THE NEW PROMETHEUS. NR 03*

A monster is gebaseerd op het verhaal van Mary Shelly's Frankenstein. Frankenstein maakte en ontwierp een monster, en wilde daarmee de gang van zaken in de wereld verbeteren. Diezelfde

toekomstgerichte maakdrang zien we bij De Wolf. Hij creëert tijdens de loop van de tentoonstelling ‘A Monster’ nr. 03. De werken van De Wolf worden ter plaatse geboeteerd, drogen uit, brokkelen af, en worden daarna weer verwijderd. ‘A Monster’ nr. 01 bestaat als zodanig niet meer, ‘A Monster’ nr. 02 heeft een plaats gekregen in de zuster tentoonstelling Oooh in Damme. Ook deze ‘A Monster’ nr. 03 zal tijdelijk een speculatieve blik op een nieuwe wereld werpen, en daarna enkel voortleven in modellen en herinneringen. Deze sculpturen leggen de nadruk op het proces. Ze zijn maar kort te zien, waardoor ze de toeschouwer bewust maken van het moment.

21. JUDITH DUCHENE, *REGULAR NOISES*

Regular Noises toont elementen uit de openbare ruimte, vastgelegd tijdens de trajecten van het dagelijkse leven van Duchene. Een beeld toont bijvoorbeeld een detail van een stadsmuur. Wat zegt dit materiaal over onze directe stedelijke omgeving? Staan we wel eens stil bij de materialiteit van deze ‘normale’ bouwblokken van de stad? Door de uitvergroting en bedrukking op stof onthult het onverwachte organische kwaliteiten. We kijken met nieuwe ogen naar het dagdagelijkse. Regular Noises is een langetermijnproject, en bestaat uit vele bouwstenen die voortdurend ontwikkelen.

22. TINE BRANDON, *MIJN HUIS, SERIE I & SERIE II*

Brandon schetst de alledaagse realiteit in miniatuurformaat. We kunnen de scene enkel bekijken via haar blik. Vanuit een interesse in de omgeving worden opvallende vormen eerst door middel van fotografie geregistreerd en geïsoleerd. Details van landschappen en ruimtes worden daarna onderzocht en tot patronen en figuren herleid. Brandon dwingt de toeschouwer op die manier met andere ogen te kijken naar de immer aanwezig composities rondom ons. Het werk heeft een visueel poëtische beeldtaal die de contrasten uitvergroot. Wij kijken binnen in haar wereld op smartphonescherm formaat.

23. FILIP SCHROOYEN, *TANK MAN*

Wat als we de normerende macht van een overheid of een industrie niet meer vrijwillig ondergaan? Hoe kunnen we ons verzetten tegen een opgelegde norm, de macht van de consumptiemaatschappij, of tegen censuur? Hoe maken we een vuist tegen “het normaal”, en hoe zeggen we nee? Schrooyen maakte dit werk tijdens een reis naar China als kritiek op een totalitair systeem dat verzet de kop indrukt, en geschiedenis herschrijft. Maar ook hier strijden we wel eens aan een eigen Tiananmen.

24. KRISTOF MALFAIT, *UNTITLED - UIT DE SERIE FUTURE REMNANTS*

Zoals we gefascineerd kunnen kijken naar fossielen als afdrucken van het verleden, zo ziet Malfait verpakkingsmateriaal als de toekomstige fossielen van onze tijd. Verpakkingen zoals karton evolueerden in zijn werk van drager naar subject. Het materiaal wordt platgedrukt en eenmalig afgeprint als herinnering aan deze antropocene tijd. Naast de prints maakt Malfait ook polyester afgietsels van samengedrukte verpakkingen, na ze afgedrukt te hebben. Hij creëert zo kritische en visuele weerspiegelingen van ons tijdsvak. Als drukpers gebruikt Malfait bovendien zijn auto, nog zo een onomstotelijke imprint op deze wereld.

25. ALEXIA JANSSENS, *BEYOND*

Janssens maakte een woordloos beeldverhaal/strip met als thema angst. Deze emotie van onze tijd is alomtegenwoordig. Politiek wordt angst meer dan eens gebruikt om te polariseren. Aan de andere kant is het nog steeds taboe om

jezelf kwetsbaar open te stellen en te praten over angsten. Janssens laat iedereen een eigen verhaal, een persoonlijke kijk en interpretatie maken van Beyond. Angst mag dan wel een nieuw normaal zijn, niets is zo persoonlijk als emotie. Het boekje is te koop aan het onthaal van Z33.

26. JO DE KEPPER, *SCHAAKMAT/ OFFER*

De Kepper maakt een poëtisch en kritisch werk over medicijngebruik. Zijn geneesmiddelen een noodzakelijk kwaad, of eerder een spel van de farmaceutische industrie? Staan we schaaakmat in de machtige lobby van commerciële bedrijven? In hoeverre zijn we zelf vrij om het spel nog te spelen?

27. MILAN GILLARD, *IF-THEN*

Zet je achter de computer en spreek. If-then is een werk op de grens van animatie, installatie, media en participatieve kunst. Gillard onderzoekt de conventies van taal als communicatiemiddel, niet alleen intermenselijk, maar ook met de technologie die ons omringt. Beide gesprekspartners moeten de normen en structuren van het taalsysteem onder de knie krijgen voordat er effectieve communicatie kan ontstaan. De computer geeft voorgeprogrammeerde antwoorden op data die er binnen komt. Net zoals bij intermenselijk contact is de output van dit gesprek met de computer rijker en diepgaander wanneer we meer input leveren. De tijdsspanne van de inkomende klanken ligt namelijk aan de basis van de lengte en complexiteit van het antwoord. Daarnaast start ook een animatie die steeds uitgebreider word naar mate de lengte van de input.

28. MARK SWYSEN, *ALGORYTHMATRIX OF POSSIBILITIES FOR POST-ANTHROPOCENE LIFE*

Kwallen zijn fascinerende wezens. Hun communicatie verloopt via het uitstoten en opvangen van chemische stoffen via chemoreceptoren. Momenteel leven ze massaal te midden van het plastic afval in onze oceanen. Swysen speculeert met dit werk over een alternatieve toekomst waarin kwallen dit afval zouden kunnen incorporeren in hun organen en uit zouden groeien tot een nieuwe en succesvolle levensvorm. Op de wanden is een algoritmische stroom van genetische codes te zien.

29. JAC. SPLINTER, *VERKEERBORDEN*

Splinter stelt satirisch de overdaad aan verkeersborden aan de kaak. De boodschappen Niet Lezen!, Dinsdag, Overige Richting, U bevindt zich hier, en Doorlopende weg, spotten met de toeschouwer en de bureaucratie. Splinter voegt ze toe aan de openbare ruimte, in het alomgekende Nederlandse lettertype, om ons ludiek te wijzen op onze neiging de verder nutteloze boodschappen toch te lezen.

30. SYLVIE CRUTELLE, *ALMOST THERE*

Crutelle maakt voor haar artistieke praktijk gebruik van openbare faciliteiten om een eigen expo op te zetten die in het Hasseltse stadsbeeld verdwijnt. Ze wil zo haar werk los trekken uit de museale context. Roept een bijna anoniem kunstwerk in het straatbeeld dezelfde waardering op als mocht dat kunstwerk in een galerie hangen? Haar werk is te zien op diverse aanplakborden in de stad: plekken in de fietstunnels, wijkborden, en andere opportuniteiten. U kan een voorbeeld van haar werk vinden op het aanplakbord onder de begijnhofpoort wanneer u Z33 verlaat. Het werk stel vragen over democratisering van kunst en de vergankelijkheid ervan.